

чев и П. Стоянов. В него се обвинява К. Георгиев, че пренебрегва интересите на цял народ за сметка на интересите само на БРП(к), която „отъждествява себе си с народ и държава“. Настоява се ново отлагане на изборите, тъй като условията не само не са приемливи, но „терорът на властта е засилен“²⁹. Опозиционният печат очертава една картина на управление без конституция, на потъпкване на законността и абсолютизиране на политическото насилие като средство за разправа с идейните противници, като средство за утвърждаване на новата власт.

Опозиционните сили умело използват в своята пропаганда редица грешки в политиката на БРП(к). В статиите „Ново болярство“, „Пролетарският капитализъм“ и др. проявите на кариеризъм и възползване от облагите на властта са представени като линия на комунистическата партия, като отличителна черта на „демокрацията от нов тип“. Опозиционният печат остро реагира срещу размера на антифашистките мероприятия. „Някои сили, алармирайки обществото с призрака на фашизма, целят да задушат самата демокрация“ – пише Тр. Кунев. Опонентите на комунистическата партия сполучливо отбелязват, че историята на България нито може да започне от 9 септември, нито е основателно всеки, който не одобрява изцяло правителствената политика, да бъде обявен за „фашист“. Критика предизвиква извеждането на партийната принадлежност пред образователния ценз и квалификацията, превръщането ѝ в главен критерий за подбор на кадрите, прилаган в стопанската област, администрацията, научната сфера³⁰.

Въпреки еднаквата политическа позиция на БЗНС „Н. Петков“ и БРСДП(о) всяка от тях запазва традиционни идейни схващания, популяризира свой политически и стопански идеал. Опозиционният земеделски съюз прокламира вярност към идеите на Ал. Стамболийски. Като път за реализиране на този идеал БЗНС „Н. Петков“ определя „творческата постепенна еволюция, основана на свободно проявената воля на народа“. Опозиционният земеделски съюз е за реформи в име-